

mer løses ikke i kriminalforsorgens regi. De løses, hvor de hører hjemme, i det sociale system. Men derfor kan vi godt tale om ansvar for egne handlinger. Det er egentlig ret banalt, at unge mennesker skal lære at stå til regnskab for egne handlinger.

Vi har nu gennemført ungdomskontrakter for unge 15-17-årige. Det bør udvides til unge under 15 år, og det får vi en del kritik for af justitsministeren. Men det er jo netop på den måde, et ungt menneske under den kriminelle lavalder mærker, at dets handlinger har konsekvenser, og det kan jo så indgå i en eller anden form for handlingsplan, som man laver i det sociale system.

Vi er også klar til at indføre forsøg med weekendfængsel. Hvorfor give et ungt menneske tiltalefald eller betingede domme for brugsstyverier eller indbrudstyverier? Her mener vi faktisk, at der mangler ansvar for egne handlinger. Her kunne et par weekender fra fredag aften til mandag morgen være et signal om, at samfundet ikke tolererer sådan en opførsel.

Vi har noteret os de tiltag, der er lavet i de sidste sociale love – så langt så godt, dem er vi enige i. I de kommende forhandlinger lægger vi også op til en skærpelse på tvangsfjernelsesområdet, ikke fordi vi synes, det er sjovt, men fordi vi mener, at det er nødvendigt.

Vi mener ikke, at antallet af de institutionspladser, vi har til rådighed, er nok. Så kan man sige: Jamen dækker det ikke i øjeblikket? Mange gange er kommunerne jo begrænset af, at der ikke er flere pladser. Det er jeg nødt til at sige. Vi mener altså, at vi gør de unge en bjørnetjeneste ved at gribe ind så sent, som det sker i dag.

Når vi mener, at der bør være konsekvenser for børn under den kriminelle lavalder, så er det jo ikke, fordi vi vil rende og slå dem oven i hovedet med noget, men så er det, fordi vi mener, at der bør gøres en tidligere indsats. Det er rigtigt, at der er nogle midler, men spørgsmålet er, om vi skulle tage og diskutere kommunens helt eksakte forpligtelser på det her område. Det mener jeg kunne være relevant at diskutere.

Jeg kan da sige, at i den kommune, som jeg kommer fra, har vi simpelt hen forlangt, at der sker en øjeblikkelig kontakt til forældrene fra socialforvaltningens side. Og ved det tiltag, som vi faktisk har kørt i 3-4 år, har vi nedsat kriminaliteten med 38 pct.

Det er jo nogle af de muligheder, vi har. Jeg ved godt, at de effekter er noget af det, som vi

har haft debatteret omkring voldspakken. Det er jo netop de her ting, vi har arbejdet med omkring voldspakken. Jeg mener, at vi her fra huset måske bør gå ud og være mere konkrete i de tiltag, som kommunerne har at operere ud fra. Jeg er godt klar over, at kommunerne har en masse muligheder, men om de bliver udnyttet, sætter jeg spørgsmålstegn ved.

(Kort bemærkning).

Margot Torp (S):

Jamen det bliver altså lidt ved med at handle om det samme.

Hvis hr. Bendt Bendtsen læser den voldspakke, så vil han se, at det præcis er det, man skal gøre. Første gang nogle unge bliver taget i kriminalitet, altså de helt unge under 15 år, skal kommune og politi og socialforsorg og det hele gå sammen og se på, hvad de skal gøre i forhold til det her barn, så den kriminalitet ikke udvikler sig. Sådan er det allerede.

Kolding er et meget godt eksempel på det. Jeg sad lige og læste om hele deres indsats. De har en meget bred indsats, og de gør præcis sådan og har enormt gode erfaringer med det.

Anne Baastrup (SF):

Som den tidligere debat har vist, er der mange elementer i det her forslag, som allerede er gennemført. Så det er sådan lidt en åben dør, der bliver sparket ind. Og der er jo heller ikke nogen, der overhovedet kan synes, at det er en dårlig idé, at man fortsat skal udbygge det forebyggende arbejde, og at vi skal have en større inddragelse af forældrene.

Men der er noget, jeg undrer mig gevaldigt over. De her lov og orden-partier, som i den grad går ind for retssikkerhed, og jeg ved ikke hvad, siger, at nu skal vi have samfundstjeneste og vi skal have ungdomskontrakter til børn mellem 12 og 15 år, uden med et ord at beskrive, hvad forskellen er på at nedsætte den kriminelle lavalder og så det her. Det er almindelige kriminalforsorgssanktioner.

Hvor er dommeren henne? Hvem skal træffe beslutning om, at der skal indgås en ungdomskontrakt? Hvem skal træffe beslutning om, at der skal være samfundstjeneste? Hvad er det for noget bevismateriale, der skal ligge til grund? Hvorfor bruger forslagsstillerne ikke bare ganske, ganske få ord, når man jo alligevel bruger en sætning, der går på, at man ikke har til hensigt at nedsætte den kriminelle lavalder. Jeg vil sige, jeg var mildt sagt forvirret.